

[A. Svensson.]

det ærede Medlem Hr. Brorsen hermed vil have understreget, at det danske Folk, at vi alle, selv om vi kan være uenige med H. P. Hanssen i mangt og meget, skylder ham stor Tak for hans mangeaarige folkelige Arbejde i Nordslesvig, saa kan vi godt være enige. Hvis det ærede Medlem derimod vil have betonet, at den Kurs, H. P. Hanssen og især hans Blad „Hejmdal“ i den senere Tid har lagt op til over for det nazistiske Tyskland, er værd at efterligne, saa er vi afgjort uenige.

Det siger sig selv, at det ikke kan være os Danske ligegyldigt, hvorledes Udviklingen former sig i vort Naboland mod Syd, saa lidt som det kan være os ligegyldigt, hvorledes Udviklingen former sig i andre af vore Nabolande. Det kan ikke være os ligegyldigt, hvilke Brydninger og hvilke Bevægelser der gaar gennem det tyske Folk, bl. a. fordi disse Bevægelser kan medføre Aflejninger ved vor Grænse, ja, kaste Bølgeringe ind over Grænsen i vort eget Grænsenomraade, og det er da ogsaa det, vi har kunnet iagttage siden den sidste tyske Omvæltning. Men hvad enten det er et saakaldet demokratisk Tyskland eller det er et nazistisk Tyskland, som vi har Landegrænse til fælles med, saa er det Tyskland, og det er det sidste, der maa være det afgørende for os.

Der er for mig ingen Tvivl om, at den lykkeligste Udviklingslinie vilde være, om vi kunde forene en sund folkelig Selvhævdelse med en lige saa sund og paa fuld Gensidighed opbygget mellemfolkelig Tilnærmelse. Naar de mest fremtrædende tyske Personligheder baade før og efter Nazismens Gennembrud har givet til Kende, at det er af Betydning for Tyskland at staa i et godt Naboforhold til de nordiske Stater, deriblandt ogsaa til vort Land, ja, saa kan vi udmærket uden at gøre os smaa indrømme for vort Vedkommende, at vi er paa samme Maade interesserede i et tilfredsstillende Naboforhold til Tyskland. Vi er det af grænsepolitiske, vi er det af handelspolitiske, og vi er det af mindretalspolitiske Grunde, og det er klogt at holde dette fast midt under al den Forvirring, vi lever i i Øjeblikket nede i de sønderjyske Landsdele.

Dette betyder ikke, at vi ikke fast og bestemt skal tilbagevise tyske Overgreb, hvor saadanne maatte forekomme. De kendte slesvig-holstenske Angreb i indværende Foraar og den ganske og aldeles usømmelige Tone, hvori de blev fremsat, hverken vilde eller kunde vi Danske stiltiende lade gaa hen over os. Vi har ligesom

det nye Tysklands Mænd en national Æresfølelse, som vi kræver respekteret. Men vi skal paa den anden Side ikke bidrage til at skærpe Modsætningerne; hvis det kan undgaas, og der har hverken H. P. Hanssen-Pressen eller den socialdemokratiske Presse i Nordslesvig kendt sin Begrænsning.

Den 11. Oktober talte Lederen af det nationalsocialistiske Partis udenrigspolitiske Afdeling, Dr. Alfred Rosenberg, i Flensborg. To Dage før indeholdt H. P. Hanssens Blad „Hejmdal“ en ledende Artikel, hvori ogsaa omtaltes et Medlem af den tyske Rigsregering, Dr. Goebbels, og en Sammenkomst, som Dr. Goebbels havde haft i Genève med Verdenspressen. I denne Artikel hed det, jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til at citere det paagældende Afsnit:

„I sin Bog „Mein Kampf“ har Hitler givet en uforbeholden og oprigtig Bekendelse om den Metode, han har benyttet for at vinde sine Tilhængere. En Taler, siger Hitler, skal indstille sine Ord paa de intellektuelt lavest staaende og ukundigste blandt Tilhørerne. Han skal endvidere lyve hensynsløst og fuldt bevidst, naar bare han kan gavne sit Parti dermed. I Kampen om Magten i Tyskland har Goebbels troligt fulgt disse Raad — med stort Resultat. Og han har ogsaa — om end med langt mere Varsomhed — fulgt dem, da han talte til Verdenspressen i Genève — men uden samme Held. Thi disse Presse-mænd er ikke uden Viden om den nationalsocialistiske Teori og Praksis, som den daglig øves.“

Jeg skal afstaa fra nærmere at karakterisere en saadan Journalistik. Et saadant Udfald maa, skriver „Flensborg Avis“, fra et hvilket som helst fornuftigt dansk Synspunkt være uforsvarligt. Det er mildt sagt, men jeg skal nøjes med at give denne Bedømmelse min uforbeholdne Tilslutning.

Hvad den socialdemokratiske Presses Forsyndelser angaar — og de er mange —, skal jeg lige genkalde i Erindringen de voldsomme Udladninger, som det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen og hans Organ i Sønderborg har gjort sig bemærket med, efter det noksom omtalte Braavallaslag i Tønder. Under Overskriften „Grib ind mod Krybet“ fremsatte det ærede Medlem den Gang Forlangende om, at nu skulde der tages fat paa det nazistisk paavirkede Mindretal. Ellers vilde Befolkningen, fortsætter han, til sidst ikke se anden Udvej end ved egen Indgriben at træde alt dette giftige Kryb ned. Den sønderjyske Social-